

Η μάστιγα του αιώνα και η στάση της Πολιτείας

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΡΟΥΖΗ*

Την αποκάλεσαν μάστιγα του προηγούμενου αιώνα, καθώς η εμφάνισή της απείλησε ολόκληρες κοινωνικές ομάδες λόγω της αδυναμίας για άμεση αντιμετώπιση, όταν η εξάπλωσή της ήταν ραγδαία. Τρεις δεκαετίες μετά τον εντοπισμό των πρώτων κρουσμάτων του AIDS, φαίνεται ότι στα σίγουρα πλέον έχουμε καταφέρει να τοποθετήσουμε την ασθένεια στην κατηγορία των χρόνιων παθήσεων και όχι στις άμεσα θανατηφόρες. Την ίδια στιγμή όμως και, παρά τις ιατρικές κατακτήσεις, συνειδητοποιούμε ότι το AIDS τείνει να λαμβάνει διαστάσεις επιδημίας, ακόμη και σε χώρες του ανεπτυγμένου κόσμου, όπως και στην Ελλάδα.

Οι νίκες που έχει καταφέρει η επιστημονική κοινότητα και κατά συνέπεια η φαρμακοβιομηχανία στη μάχη με το AIDS δεν ήταν μια διαδικασία ούτε εύκολη ούτε γρήγορη. Χρειάστηκαν περισσότερες από δύο δεκαετίες για να μπορέσουμε να εντοπίσουμε τα οποία τριτάτα σημεία του ιού, ο οποίος ακόμη και τώρα θεωρείται ο πλέον ύπουλος εχθρός στην ιατρική έρευνα. Παρ' όλα αυτά, καταφέραμε να αυξήσουμε κατακόρυφα το προσδόκιμο των ασθενών, να μειώσουμε σε πολύ χαμηλά επίπεδα τη θανατηφόρα διάστασή του και φυσικά με τις νέες καινοτόμες θεραπείες έχει βελτιωθεί αισθητά η καθημερινότητα των πασχόντων.

Όμως, αυτό που όλα αυτά τα χρόνια μάς έχει διδάξει η αέναη μάχη με τον ιό, και το οποίο προσβέβουμε σε κάθε μας βήμα, είναι πως η σπουδαιότερη θεραπεία για το AIDS είναι να μη χρειαστεί η ίδια η θεραπεία. Δηλαδή το σπουδαιότερο όπλο είναι η πρόληψη. Κι εδώ είναι που η ευθύνη ανήκει στην ίδια την κοινωνία, σε εμάς τους ίδιους και φυσικά στους κρατικούς λειτουργούς.

Πρόσφατα μάθαμε από τους επίσημους φορείς καταπολέμησης και αντιμετώπισης του ιού ότι στη χώρα μας φέτος αναμένεται μείωση της εμφάνισης νέων κρουσμάτων. Συγκεκριμένα, από τα στοιχεία των μονάδων λοιμώξεων, που επιβεβαιώνονται και από το ΚΕΕΛΠΝΟ, προκύπτει ότι για το 2013 ο αριθμός των νέων κρουσμάτων θα κυμανθεί στα επίπεδα των 1.000 σε σχέση με 1.180 το 2012. Η μείωση αυτή θα πρέπει να επιβεβαιωθεί και τα επόμενα έτη και τότε πλέον θα μπορούμε να συζητούμε για ενδεχόμενη αναχαίτιση της έφασης του AIDS.

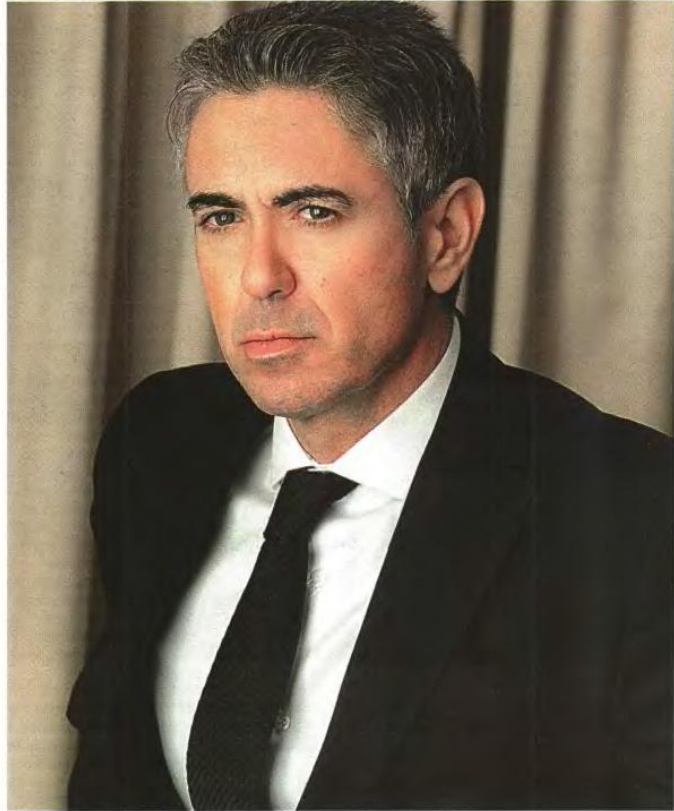
Όμως και πάλι μιλάμε για 1.000

νέα κρούσματα, τα οποία έρχονται να προστεθούν στις χιλιάδες των υπαρχόντων. Εδώ αξίζει να αναφέρω μερικά ακόμη επίσημα στοιχεία, που αναδεικνύουν την κρισιμότητα της κατάστασης. Σύμφωνα με ανακρίβωση του ΟΚΑΝΑ, η αύξηση των νέων λοιμώξεων HIV/AIDS μεταξύ των ενεργών χρωστών στην Αττική, από 15 περιπτώσεις το 2010, ανήλθαν σε 260 το 2011 (αύξηση 1.600%) και σε 522 το 2012!

Για το 2013, σύμφωνα με τα τελευταία επιδημιολογικά στοιχεία του ΚΕΕΛΠΝΟ (26/11/2013), όπου παρατίθενται συγκριτικά στοιχεία για το πρώτο δεκάμηνο κάθε έτους, οι νέες περιπτώσεις HIV λοίμωξης στους χρήστες ενδοφλέβιων ναρκωτικών είναι οι μισές από όσες ήταν το 2012 και συγκεκριμένα 230 από 506. Αυτή η μείωση είναι ένα θετικό γεγονός, το οποίο φυσικά και αποδίδεται στην προσπάθεια που γίνεται ώστε να ανακαταστήσουμε την ασθένεια, όμως δείχνει ότι απαιτείται ακόμη περισσότερη δουλειά. Δυστυχώς, ο αριθμός των νέων λοιμώξεων στους χρήστες ενδοφλέβιων ναρκωτικών, που αποτελεί περίπου 30% των νέων κρουσμάτων, διατηρείται σε υψηλά επίπεδα ακόμη. Το γεγονός αυτό μας τονίζει ότι είναι επιτακτική η ανάληψη συντονισμένης και έγκαιρης δράσης από την Πολιτεία, για να περιοριστεί η εξάπλωση της επιδημίας σε αυτή την κοινωνική ομάδα και να επιλυθούν ταχύτατα τα προβλήματα που υπάρχουν για την περίθαλψή τους (κοινωνική ασφάλιση, επάρκεια προσωπικού και χώρων νοσηλείας, προγράμματα στέγασης και απεξάρτησης).

Δεν πρέπει επίσης να ξεχνάμε ότι στην Ελλάδα, από την αρχή της επιδημίας έως σήμερα, ο συνολικός αριθμός των θηκών στον ιό HIV ατόμων είναι 13.496, από τους οποίους οι 3.504 πάσχουν ήδη από AIDS, περίπου 1 στους 6 ασθενείς έχει φύγει από τη ζωή και περίπου 6.150 άτομα λαμβάνουν ήδη αντιρετροϊκή θεραπεία. Κι επειδή η κυβέρνηση αρέσκεται να χρησιμοποιεί νούμερα, παραθέτω κι εγώ ένα πρόσφατο, σημαντικό οικονομικό στοιχείο. Σύμφωνα με μελέτη της ΕΣΔΥ, το άμεσο κόστος της νόσου ανά ασθενή, σε επίσημα βάση, υπολογίζεται σε 6.861 ευρώ και περίπου το 85% δαπανείται στην αντιρετροϊκή θεραπεία.

Θα πρέπει λοιπόν, έως ότου έχουμε την πλήρως αποτελεσματική θεραπεία και το εμβόλιο που αισιοδοξούμε να αναπτύξουμε, για την οριστική μας νίκη έναντι της ασθένειας, να ενισχύσει και πάλι το κράτος τις πολιτικές

“
Το AIDS λαμβάνει διαστάσεις επιδημίας και στην Ελλάδα, αλίτη η κυβέρνηση επιχειρεί να πιάσει... μακροοικονομικούς στόχους

προληπτικές ιατρικές που θυσιάζει στον βωμό των απαιτήσεων της τριτοκίας, και επίσης να επιτρέψει επιτέλους, μετά από 3 χρόνια, την κυκλοφορία των νέων καινοτόμων θεραπειών, που μπορούν να βοηθήσουν τους ασθενείς να έχουν μια φυσιολογική ζωή και να είναι περαιτέρω παραγωγικοί, χωρίς να αναλώνονται σε ταλαιπωρίες για την εξασφάλιση των θεραπειών τους.

Είναι γεγονός ότι οι τρεις στους δέκα Έλληνες πολίτες είναι άνεργοι και ανασφάλιστοι και πολλοί από αυτούς και άποροι. Η κρίση έχει οδηγήσει σε περιθωριοποίηση ολόκληρων ομάδων και διαπιστώνεται η ολοένα αυξανόμενη χρήση ναρκωτικών και αλκοόλ, που είναι οι βασικότεροι σύμμαχοι για τον επιπολασμό των ηπατικών νοσημάτων.

Με την εμμονή της τριτοκίας, στην οποία δυστυχώς φαίνεται να έχει παγιδευτεί η κυβέρνηση, εξαθλιώνοντας τον προϋπολογισμό για τα φάρμακα στα 2 δισ. ευρώ για το 2014, φοβόμαι πως δεν θα εμψύχοι σε θέση να αντιμετωπίσουμε τον εχθρό, που δεν είναι προ των πυλών, αλλά έχει ήδη αλώσει τις

αντοχές της κοινωνίας και πολλαπλασιάζεται επικίνδυνα.

Επαναλαμβάνω ότι με μέση σήμερα κατά κεφαλή φαρμακευτική δαπάνη στην Ελλάδα στο 60% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης των «28», η τριτοκία επιβάλλει και η κυβέρνηση υιοθετεί, σε όλη της την υπερβολή, μια ρατσιστική πολιτική υγείας, με εντελώς οικονομικά και ταξικά, θα έλεγα, κριτήρια. Αυτή η «ταξική» αντιμετώπιση είναι «τοξική» για την ελληνική κοινωνία. Δεν θέλω να διακινδυνεύω προβλέψεις, όμως δεν μπορώ να πω ότι δεν φοβάμαι για την εκδήλωση ελλείψεων φαρμάκων, που θα γίνουν ακόμη σοβαρότερες το 2014. Ήδη η κατάσταση στα νοσοκομεία είναι τραγική. Και για ασθενείς όπως το AIDS τα φάρμακα ανήκουν σε αυτή την κατηγορία. Τρομάζω στην ιδέα ότι θα υπάρξουν σε λίγους μήνες ασθενείς με τον ιό που δεν θα μπορούν να εξασφαλίσουν τη θεραπεία τους, γιατί θα πρέπει να «πίσσουμε τον στόχο του 1% του ΑΕΠ».

*Ο κ. Κωνσταντίνος Φρούζης είναι πρόεδρος του ΣΦΕΕ.